

Įrašykite praleistas raides, padėkite trūkstantus skyrybos ženklus, atskliauskite; atlikite papildomą užduotį:

Mokėti paklausti yra (tiek, pat) svarbu kaip ir atsakyti. Klaus_mai rodo mūsų m_stymą mūsų norą suprasti. Bet klaus_mas klaus_mui (ne, lygu) Dažniausiai girdime Ar paruoš_i pamokas Kada gr_ši Kur buvai Kas naujo Tai vis kasdien_bės, buities klaus_mai nei labai sunk_s nei itin_dom_s.

(Ne, vienam) (tur, būt) norėt_si išgirsti ir kitokių giliau širdį palieč_nčių. Tik (kaž, kodėl) retai (te, išdr_stame) paklausti Kas tave slegia Ar bij_i ateities Ką sav_ labiausia vertini Ko nemė_sti Ar galima tau (kaip, nors) padėti? Tikriausiai baisoka būt_sulaukti šalto ir čaižaus Kas tau darbo O gal taip klausti (te, galime) tik sav_s

Sunkiaus_i atsakomi būties klaus_mai. Kas yra Visata? Ką daryčiau j_igu netekčiau draugų? Kodėl tiek daug (ne, darnių) šeimų? Ar viską galima atleisti m_limam žmogui? Kaip rasti savo kelią? Ar kiti gali mums patarti kaip g_venti? Sunk_s klaus_mai (ne, iš, kart) atsakomi. Svarbu kad (ne, atsakyt_me) į juos paskubomis ir kategoriškai.

Parašykite 2-3 jums svarbius būties klausimus: